

Puuttuako vai ei

Itse kukin on varmaan sattunut istumaan sivullisina liki porukkaa, joka kovaa ja kii-vaasti keskustelee maailman menosta, mutta jutut vilisevät virheitä. Siinä ei meinaa pysyä housuissaan. Mutta jos puuttuu, voi nolata täysin itsensä.

Palasin taannoin työmatkaltani yksikseni laivalla kotiin. Laivalla siksi, että erilaisten rekvisiittojen vuoksi piti kulkea henkilöautolla. Vääntäydyin viihtyisään ravintolaan nautiskelemaan rauhassa illallista. Ai mikä rentouttava tunnelma, kun ei voi kiirehtiä minnekään, eikä kukaan hätistele.

Viereiseen pöytään hankkiutui pian pienehkö seurue, jota selvästi johti tyylikäs her-rasmies. Tunnelma tiivistyi. Olin saanut alkupalat eteeni, ja toiset fundeerasivat ti-lauksiaan. Ja juttu luisti. Ei voinut välttää kuuntelemasta.

Joku naapureista oli asustellut Lauttasaassa. Niin, se Lauttasaaren siltahan oli ihan kauhea. Että saatiinkin odottaa uutta Lapinlahden siltaa pitkälti seitkytluvulle. No, oikeastihan Lapinlahden silta valmistui jo kuuskytluvun puolivälissä.

Kuljin bussilla opiskeluaikoinani tuon tuosta sen uuden hienon sillan yli. Me nuoret tekniikan opiskelijat vitsailimme, että oli hieno idea rakentaa silta laivateräksestä. Sellainen teräs kun kellui, ja painavat palkit voitiin uittaa siltatyömaalle.

Sitten siirryttiin järkyttävään Estonian uppoamiseen ja ihmeteltiin ruotsalaisten mammanpoikien herkkyyttä. Virolaiset menettivät huomattavasti enemmän, mutta reaktiot pysyivät vaimeina. Virolaiset menettivät paljon, mutta ylivoimaisesti pa-himmin onnettomuus kouraisi Ruotsia, jonka kansalaisia lähes kaksi kolmasosaa uh-reista oli.

Juttu jatkui juna- ja automatkoihin ja kulkuvälineiden tekniikkaan. Jarrut toimivat niin ja näin. Sattuvat toimimaan kuitenkin päinvastoin.

Ja lentomatkoille ei missään saa ostaa halvinta lippua, jos ei viivy viikonlopun yli. Muuallahan kyllä saa ostaa turistiluokan lipun vaikka päivän matkalle. Vain me suomalaiset saamme nauttia monopolimme puristuksesta. Mutta onneksi EU tulee tämänkin epäkohdan pian kumoamaan.

Ja sitten ensi vaalien jälkeen suurimman puolueen johtajasta tulee pääministeri. Tä-mä väärinymmärrys tuntuu vallanneen jotkut toimittajatkin. Perustuslain ja puoluei-den sopimuksen mukaanhan suurimman puolueen edustaja saa vain ensiksi yrittää.

Miten siis pysyä hiljaa, kun naapurit puhuvat puuta heinää? Järjen nimissä pitäisi puuttua ja korjata. Olen monasti saattanut itseni naurun alaiseksi ryhtyessäni vierait-ten puheisiin. Pikkutarkka pilkunviilaaja!

Niin että onko se sitten kauhean vakavaa, jos ihmiset luulevat väärin. Nyt onnistuin pidättelemään. Läksin kulman taa oluelle - ja lukemaan lehdestä oikeaa tietoa. Kui-tenkin harmittaa vähäsen.

pajen